

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

תוכן עניינים

א.נשואה	יוצאה	לשריפה	ולא	ארוסה
1.....				
ב.מדחי	עיר	הנדחת		בסקילה
2.....				
ג.סקילה	חמורה ...	שריפה	חמורה מסויף ...	סיף חמור מחנק
2.....				
ד.סקילה	חמורה	שכן	ניתנה	למגדף ולעובר עבודת כוכבים
3.....				
א.מרגלא בפומיה	דרבי יוחנן נערה המאורסה	בת כהן שזינתה	בסקילה ...	נשואה יצאה לשריפה ולא ארוסה ...
דלרבנן	סקילה חמורה ...	נפקא מינה	למי שנתחייב	שתי מיתות בית דין נידון בחמורה...
3.....				

דף נ.

א. נשואה יוצאה לשריפה ולא ארוסה

אין לך ערוה¹ בחנק אלא אשת איש בלבד שנאמר (ויקרא כ פסוק י) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת אִשְׁתּוֹ רָעוּ מוֹת יוֹמָת הַנָּאֵף וְהַנָּאֵפֶת וּמִיתָה הָאִמּוּרָה בַּתּוֹרָה סֵתֵם הִיא חֲנֹק,

ואם היתה בת כהן הרי מכלל עשרת² הנשרפין שהיא בשריפה ובועלה בחנק שנאמר (שם כא פסוק ט) וּבֵת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תִחַל לְזַנּוֹת אֶת אִבִּיהָ הִיא מְחֻלָּלַת בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף.

ואם היתה נערה מאורסה שניהם בסקילה שנאמר (דברים כב פסוק כג כד) כִּי יִהְיֶה נַעֲרָה בְּתוּלָה מְאֻרְשָׁה לְאִישׁ וּמִצְאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשָׁכַב עִמָּה וְהוֹצֵאתָם

¹ רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק א הלכה ו

² כל הנשרפין עשרה ואלו הן: בת כהן שזינתה תחת בעלה, ובא על בתו, ועל בת בתו, ועל בת בנו, ועל בת אשתו, ועל בת בתה, ועל בת בנה, ועל חמותו, ועל אם חמותו, ועל אם חמיו, והוא שבא עליהן בחיי אשתו, אבל לאחר מיתת אשתו הרי הן בכרת בלבד בכלל העריות. רמב"ם הלכות סנהדרין פרק טו הלכה יא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

את שניהם אל שער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו, וכל מקום שנאמר בתורה מות יומתו דמיהם במ הרי הן בסקילה.

ב. מדיחי עיר הנדחת בסקילה

מדיחי עיר מישראל³ דינם בסקילה⁴ שהרי אלו משמונה עשר הנסקלין⁵ ואף על פי שלא עבדו הם עצמם, עבודת כוכבים אלא הדיחו את יושבי עירם עד שעבדו⁶ אותה⁷.

ג. סקילה חמורה ... שריפה חמורה מסייף ... סייף חמור

מתנק

³ רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק ד הלכה א

⁴ ואנשי העיר המודחין נהרגין בסייף והוא שעבדו עבודת כוכבים או שקבלוה עליהם באלוה, ואזהרה למדיח מנין שנאמר לא ישמע על פיך. שם

⁵ כל הנסקלין שבתורה שמונה עשר ואלו הן: הבא על האם, ועל אשת אב, ועל כלתו, ועל נערה המאורסה, ועל הזכור, והשוכב עם בהמה, והאשה המביאה את הבהמה עליה, והמגדף, ועובד עכו"ם, והנותן מזרעו למולך, ובעל אוב, ובעל ידעוני, והמסית, והמדיח, והמכשף, והמחלל את השבת, ומקלל אביו או אמו, ובן סורר ומורה. רמב"ם הלכות סנהדרין פרק טו הלכה י

⁶ ג"ב צ"ע מנ"ל לרבינו ז"ל הא דמדיחים לא מיחייבי אלא א"כ שעבדו המודחים ומאי שנא ממסית שפסק רבינו ז"ל לקמן בריש פ"ה שאע"פ שלא עבד המוסת[המסית חייב עכ"ל הרב מהר"י הכהן ז"ל, ונראה דנפקא ליה לרבינו ז"ל דמסית חייב אף על פי שלא עבד (המסית) [המוסת], והמדיח עד שיעבדו הנדחין היינו ממה שראינו גבי מסית שאם אמר לשנים הן הם עדיו ומביאין אותו לבי"ד וסקלין אותו ובודאי שאותם שנים לא עבדו ואמאי גבי מדיח לא השמיענו דין זה שאם הדיח רוב העיר שמביאין אותו לבי"ד וסקלין אותו אלא ודאי דבמדיח לשיהיה חייב צריך שיהיו המודחין עובדין וכיון שכן אינם יכולים להיות עדים ומזה למד רבינו ז"ל דין זה, ונ"ל הטעם דגבי הסתה שהוא מסית ליחיד או ליחידים אפשר שישמע ותאבה לו דיחיד לגבי יחיד מתפתה במהרה ויבוא לעבוד ע"ז ומשו"ה אפילו שלא עבד חייב מדין מסית אבל גבי עיר הנדחת הדבר קשה שרוב העיר יהיו נגררין אחר שנים ובודאי שלא ישמעו אליהם ולא ילכו אחריהם ולא יהיו עובדים משו"ה בעינן שיעבדו או שיקבלו עליהם לאלוה הא לאו הכי אינן חייבים המדיחין בן ג"ל, מרבה"מ שם.

⁷ פשוט הוא דמשום מדיחין ממיתין אותם לא משום עובדים ועוד דאי בשעבדו עבודת כוכבים תיפוק ליה דאפילו לא הדיחו נמי נסקלין כסף משנה שם. הפר"ח ז"ל הקשה דאי מהא לא איריא דדילמא מיירי בשעבדו והוה אמינא שדינם כנדרחים לדונם בסייף קמ"ל וכו' ע"כ ואחר המחילה הראויה אין זה קשיא למרן ז"ל דאיך הוה סלקא דעתין דהמדיח שעבד ששתיים רעות עשה הדיח ועבד ליהוי דינו בסייף דומיא דמי שעבד שאין בידו אלא הטא אחד ואיך יתכן לדון את המדיח במיתה קלה שהיא סייף ובידו שתיים וכל אפי"א שוים הא ודאי נראה דלא ס"ד אלא על כרחך לומר דמיירי בשלא עבד וכדברי מרן ז"ל ודו"ק. מעשה רקח שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

סקילה חמורה⁸ מן השריפה ושריפה חמורה מן הסייף והסייף חמורה מן החנק.

וכל מי שנתחייב בשתי מיתות נדון בחמורה בין שעבר שתי עבירות זו אחר זו בין שעבר עבירה אחת שחייב עליה שתי מיתות אפילו נגמר דינו לקלה ואחר כך עבר על החמורה ונגמר דינו נידון בחמורה.

ד. סקילה חמורה שכן ניתנה למגדף ולעובד עבודת כוכבים

משמונה עשר הנסקלין המגדף, ועובד עכו"ם⁹.

דף נ:

א. מרגלא בפומיה דרבי יוחנן נערה המאורסה בת כהן שזינתה בסקילה ... נשואה יצאה לשריפה ולא ארוסה ... דלרבנן סקילה חמורה ... נפקא מינה למי שנתחייב שתי מיתות בית דין נידון בחמורה

בת כהן שזינתה כשהיא אשת איש¹⁰, בין שהיה בעלה כהן בין שהיה ישראל ואפילו היה בעלה ממזר או נתין או שאר מחייבי לאוין הרי זו בשריפה¹¹,

⁸ רמב"ם הלכות סנהדרין פרק יד הלכה ד

⁹ רמב"ם הלכות סנהדרין פרק טו הלכה י

¹⁰ רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק ג הלכה ג

¹¹ בת כהן כו'. אך זה רק כשלא היתה חללה משנולדה אבל אם היתה חללה משנולדה כמו כהן שנשא גרושה אז בתו אינה בשריפה עיין בירושלמי תרומות פ"ז הל' ב' מעתה ואפילו חללה מכונה כצ"ל וע"ש בפ"ח, ועיין בהך דיבמות ד' ע"ד ע"ב דלא מקריא כלל זרעא דאהרן ע"ש, ועיין בהך דערכין ד' ל"ג ע"ב גבי פרט לבן לוי ממזר ונתין ובתוספתא יבמות פ"ח גבי בת לוי מן הנתינה ומן הממזרת ובהך דגיטין ד' נ"ט ע"ב משמע דפקע שם השבט ממנו ועיין בהך דבכורות ד' מ"ז ע"א ובירוש' פרק י' דיבמות דהוה פלוגתא שם בזה אם פקע שם השבט ממנו ועיין במש"כ רבינו בפ' י' מהל' תרומות הל' י"ב גבי בן גרושה ובן חלוצה דרק מחומש פטור וכשימת הירושלמי ומבואר בירושלמי דרק קודם שנפסל אבל אח"כ גם חומש צריך לשלם, ועיין בהך דזבחים ד' י"ג ע"א דהוה זה פלוגתא שם, ועיין מש"כ רבינו ז"ל בהל' אבל פ"ג הל' י"א ע"ש דמשמע דס"ל דיש עליו שם זרעו של אהרן. צפנת פענח

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת סנהדרין

שנאמר (ויקרא כא פסוק ט) ובת איש פתח פי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף¹², ובעלה בחנק וכן בת ישראל אשת כהן בחנק כדין כל אשת איש.

הבא על נערה¹³ מאורשה שניהן בסקילה ואינן חייבין סקילה עד שתהיה נערה בתולה מאורשה והיא בבית אביה, היתה בוגרת או שנכנסה לחופה אף על פי שלא נבעלה אפילו מסרה האב לשלוחי הבעל וזנתה בדרך הרי זו בחנק.

הבא על קטנה¹⁴ מאורשה בבית אביה הוא בסקילה והיא פטורה, ונערה בת כהן מאורשה שזינתה אינה בשריפה כיון שהיא מאורסה אלא נידונת בסקילה החמורה, כיון שכל מי שנתחייב בשתי מיתות נדון בחמורה כמו שהתבאר לעיל.

¹² בת כהן שזינתה וכו' שנאמר ובת כהן וכו'. משמחות דברי רבינו נראה דבין אשת איש בין כשנשאת לחייבי לאוין כולהו נפקי מדכתיב ובת כהן וכו' דמשמע מ"מ וקשה דבגמרא להלן אמרינן ניסת לכותי לחלל ולממזר מנין ת"ל ובת איש כהן וכו' ע"כ. ופי' רש"י ובת כהן מ"מ מרבויה דוי"ו קא דריש וכו' וליכא לפרושי דמדכתיב קרא סתמא יליף טעמא דהא אתא גזירה שוה ומפקא ליה מסתמיה. בת איש כהן איש יתירא ל"ל אלא למדרשא דאב הוא דבעינן איש כהן אבל בעל לא בעינן איש כהן ע"כ הרי דמג"ש דאביה מפקינן פנויה דלא מחייבא ובוגרת וזקנה מרבינן להו מהוי"ו דובת וכותי וחלל וכו' מתיבת איש ורבינו כלל הכל מקרא דובת כהן דמשמע מ"מ ואם איתא נימא דאפילו פנויה. וי"ל דרבינו לא פסק כהך ג"ש (אלא) דלא אתיא אלא אליבא דר' אליעזר דס"ל פנוי הבא על הפנויה עשאה זונה ואנן לא קי"ל כוותיה כמ"ש רבינו פי"ח דין ב' וכיון שכן מדכתיב לזנות שמעינן דלא איירי אלא באשת איש וכמ"ש רש"י שם כמו כי זנית מעל אלהיך וכו' ולכך לא חש רבינו כאן להג"ש דאביה וכו' ונישואי חייבי לאוין נילף לה מתיבת איש וכדברי מרן ז"ל וא"כ י"ל בדברי רבינו ובת איש כהן וכו' וק"ל. מעשה רקח שם

¹³ שם הלכה ד

¹⁴ רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק ג הלכה ה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

